

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 2 lipca 2004 r.

Druk nr 748

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 62 Regulaminu Sejmu mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 78. posiedzeniu w dniu 2 lipca 2004 r. uchwałę

w sprawie usunięcia niezgodności w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich,
wraz z uzasadnieniem do uchwały.

Z poważaniem

(-) Józef Oleksy

UCHWAŁA
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 2 lipca 2004 r.

w sprawie usunięcia niezgodności w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich

Na podstawie art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zgodnie z art. 58 regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, uchwała się co następuje:

w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich:

1) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. W przypadku niepowołania podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską w trybie art. 23 ust. 1 obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości spoczywa na dyrektorsze właściwego urzędu morskiego.”;

2) w art. 1 w pkt 5 dotyczącym art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 8 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, 4a, 4b oraz art. 11a - wykonuje dyrektor właściwego urzędu morskiego.”.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Józef OLEKSY

UZASADNIENIE

do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 2 lipca 2004 r.

w sprawie usunięcia niezgodności w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich

Wyrokiem z dnia 29 października 2003 r. (sygn. akt K 53/02) opublikowanym w Monitorze Polskim Nr 51, poz. 797 Trybunał Konstytucyjny uznał art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich, kontrolowanej w trybie prewencyjnym, za niezgodny z art. 2 i art. 217 Konstytucji RP „w zakresie, w jakim dotychczasowe brzmienie art. 11 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967 i Nr 166, poz. 1361) oznacza jako ust. 1”. W wyroku tym Trybunał stwierdził jednocześnie, że art. 1 pkt 3 zaskarżonej ustawy „w zakresie w jakim dodaje ust. 2 do art. 11 wyżej powołanej ustawy o portach i przystaniach morskich”, a także art. 1 pkt 5 w związku z art. 6 kontrolowanej ustawy nowelizacyjnej, są zgodne z art. 2 i art. 217 Konstytucji.

Sedno problemu, którego dotyczy powołane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, wiąże się z tym, że niemal równoległe z pracami nad ustawą stanowiącą przedmiot tego orzeczenia toczyły się też w Sejmie prace nad ustawą z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 200, poz. 1683), mocą której (art. 7) przepis art. 11 ustawy o portach i przystaniach morskich, przewidujący określoną ulgę w podatku od nieruchomości został uchylony, z datą wejścia w życie tej derogacji od 1 stycznia 2003 r. Stąd też, zdaniem Trybunału, zawarte w art. 1 pkt 3 zaskarżonej ustawy sformułowanie: „dotychczasowe brzmienie art. 11 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2” może być mylnie rozumiane jako utrzymujące w mocy art. 11 ustawy o portach i przystaniach morskich, wbrew dyspozycji art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o jego uchyleniu. Dlatego zarówno w sentencji orzeczenia Trybunału, jak też w jego uzasadnieniu wskazuje się wyraźnie, że chodzi o wadliwość konstrukcyjną, techniczno-legislacyjną tego przepisu, zwłaszcza w jego pierwszej części, skutkującą brakiem dostatecznej określoności tworzonego prawa. W uzasadnieniu orzeczenia znalazła się też wyraźna sugestia,

aby błędy te zostały naprawione przez zwrócenie ustawy Sejmowi dla dokonania w niej odpowiednich zmian.

W tej sytuacji Prezydent Rzeczypospolitej, na podstawie art. 122 ust. 4 zd. drugie Konstytucji, po zasięgnięciu opinii Marszałka Sejmu, pismem z dnia 2 lutego 2004 r. skierował do Sejmu tekst ustawy „w celu usunięcia (w nim) niezgodności” wynikających z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Przedłożony projekt uchwały Sejmu uwzględnia w pełni konsekwencje tego orzeczenia zarówno w zakresie, w jakim stwierdza ono merytoryczną zgodność z Konstytucją sformułowanego w art. 1 pkt 3 tej ustawy przepisu określającego płatnika podatku od nieruchomości w portach i przystaniach morskich, jak też dyskwalifikuje pod tym względem konstrukcyjne łączenie tego przepisu z uchylonym art. 11 ustawy o portach i przystaniach morskich. W konsekwencji uchwała przewiduje również nową redakcję art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej, w zakresie dotyczącym odesłań zawartych w art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o portach i przystaniach morskich do wcześniejszych przepisów tej ustawy, w tym między innymi do nowego art. 11a, zgodnie z dyspozycją art. 58 ust. 2 regulaminu Sejmu.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
